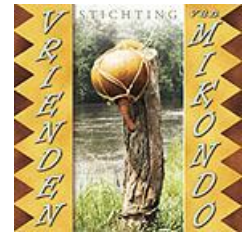

Aan de Vrienden van Projekt Mikondo
Vanaf het begin tot september 2001

Het ontstaan van het project Mikondo.

Begin 2001 zoekt de groep Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking (ZWO) uit Deventer een nieuw project om in de toekomst te steunen.

Doel is dat het een project moet zijn waar veel mensen van kunnen profiteren en dat de mensen die gesteund worden, geen andere dingen hebben om op terug te vallen.

Omdat in september 2000 tijdens de startzondag al eens een verhaal is gehouden door een vluchteling uit de Democratische Republiek Congo (DR Congo) zoeken we contact met de mensen die toen met deze vluchteling te maken hebben gehad.

Dit resulteert in een aantal vergaderingen waarbij, de betreffende vluchteling Epiphane Kalonji Kaluba (verderop word hij bij zijn naams afkorting Epi genoemd) en mensen om hem heen uitgenodigd worden nadere informatie te geven.

De eerste contacten zijn gelegd in Vledder door een groep, o.a. in de persoon van Mieke Rang, toen Epi daar in de buurt in een asielzoekerscentrum zat.

Ook Mieke is bij een aantal vergaderingen aanwezig en vertelt dat de plaats Kinshasa bestaat uit 24 gemeenten. In één van die gemeenten ligt de wijk Mikondo. De wijk ligt op grote afstand van het centrum, vlakbij het vliegveld en een militaire basis. In de wijk wonen ongeveer 30.000 mensen.

Situatie 1997-1999:

Omdat onderwijs niet of nauwelijks aanwezig is, begon Epi in 1997 Franse boeken te verzamelen om naar Mikondo te sturen. Weldra konden veel meer boeken bijeen gebracht worden via bibliotheken. In DR Congo is Frans de taal die iedereen eigenlijk moet kunnen spreken naast zijn streektaal.

Zo is door diverse vrijwilligers in Mikondo een bibliotheek opgezet met ongeveer 1500 boeken onder leiding van vertrouwde en bekende mensen van Le Projet Mikondo.

Voor de mensen in Mikondo zijn niet alleen de boeken belangrijk, maar zeer zeker ook het feit, dat er ergens in een ver land mensen bezig zijn voor hen.

Epi heeft ook verhaal-avonden (in het Frans) gehouden om de mensen in Nederland een idee te geven van de mooie verhalen die mensen elkaar vertellen in Mikondo.

Situatie 2000:

In juni 2000 is Mieke o.a. voor het Mikondo project in DR Congo geweest. Er was grote vraag naar leerboeken en de beste oplossing was om die boeken in Kinshasa te kopen, omdat ze daar beschikbaar zijn en aansluiten op de manier van lesgeven. Dit kon mede door een gift die de groep uit Vledder/Frederiksoord kreeg, gerealiseerd worden. Tijdens dat bezoek zijn videobeelden gemaakt, waar wij (de ZWO-groep) een selectie van te zien krijgen.

Naast de beelden van de bibliotheek, met de boeken waar men erg zuinig mee omgaat, hebben we ook beelden gezien van de opvang van enkele straatkinderen. Mensen die zelf al grote moeite hebben om dagelijks voedsel voor hun gezin te vinden (door de oorlog en de falende overheid) zorgen toch ook nog nu en dan voor een bordje eten voor enkele straatkinderen.

Ze zouden graag meer willen doen en vragen daarvoor onze hulp.

Mieke benadrukt dat ook voorlichting in Nederland belangrijk is. Eén van de ouders op de video legt de nadruk op het belang van ontwikkeling en opleiding voor de jeugd in Mikondo. Na dit video verslag komen we in de ZWO-vergadering tot de vraag wat er nu praktisch gedaan kan worden.

Situatie 2001: eerste noodzaak is een school voor de kinderen.

Epi en Mieke overleggen regelmatig met de vrijwilligers uit Mikondo, die rapporteren hoe het gaat en wat er nodig is om goed te draaien.

Wat op dit moment (zomer 2001) erg nodig is, zijn spel materialen met name voor de jonge kinderen.

Op korte termijn spelen de verzending van een pakket leerzaam speelgoed voor Mikondo, de aanvraag voor een registratie van de school (omdat zonder registratie niets te beginnen is) en het zoeken van een ruimte voor school-activiteiten en de huur daarvan voor een periode van ruim een jaar (een soort garantie periode zodat de huur niet opgezegd kan worden).

Het blijkt dat verzending van materiaal heel goed begeleid moet worden, omdat alles in DR Congo nagekeken wordt. Het bewind in DR Congo is niet van alles wat het land binnenkomt gediend.

In de toekomst is nog meer nodig.

Om te voorzien in een uitbreiding van de hulpfunctie wordt gedacht aan een medische post en een multifunctionele ruimte.

Als derde staat een onderkomen in eigendom op de verlanglijst waar naast de school ook de andere activiteiten in gehuisvest zouden kunnen worden, zoals bijvoorbeeld een cursus lezen voor jong volwassenen.

Wat is er verder al gebeurd:

Bericht van 21 augustus 2001:

Een basisschool in Nederland heeft ook wel eens een extraatje, om nieuwe boeken en andere leermiddelen te kopen. Per leerling was dat volgens de krant van 13 juli 2000 56,25 gulden, uit de meevaller van de Voorjaarsnota. Je kan er niet veel mee doen misschien, maar wie het kleine niet eert...

Dat dacht een paar jaar geleden een vluchteling die nu in Deventer woont ook, toen hij zag dat er hier Franse boeken te koop waren, gebruikte, voor een paar gulden per stuk. Hij zag het helemaal voor zich: elke week een of twee boeken kopen van zijn leefgeld en dan na een tijdje opsturen naar de wijk waar hij vandaan kwam, want daar heeft haast niemand boeken. En een bibliotheek is er niet, en ook geen boekhandel.

Dromer, denkt een nuchter mens dan, dat zet geen zoden aan de dijk.

Maar juist met zo'n droom is inmiddels iets tot stand gekomen dat haast niet te geloven is: een prachtige bibliotheek in die wijk, in MIKONDO. Doordat mensen gingen meedenken en meedoen met de dromer, en de boeken stroomden toe, gratis, en het geld kwam er voor vervoer naar zijn land, Kongo. En de vrienden van thuis, de vrienden uit Mikondo, timmerden de planken, knapten de ruimte op die gehuurd werd voor de boeken en op de lokale radio en tv en op scholen werd er al aangekondigd: er zijn boeken onderweg naar hier, straks kan men ze lenen tegen een kleine vergoeding, neem vast een abonnement! Het was 1998.

Dit was het begin van het plan Mikondo. Een plan dat in de achterstandswijk van Kinshasa, Kongo, in midden Afrika, aan de bevolking hulp wil geven bij sociale projecten die de mensen daar zelf als nodig zien. Gesteund door een betrekkelijk klein aantal Nederlandse vrienden en kennissen van de Kongolese vluchteling.

Ontwikkeling van kennis, dat is het meest nodig. Er is honger, er is grote werkeloosheid, te weinig medische verzorging, zeker, maar als er een verandering moet komen, dan kan dat pas echt als de jeugd zich kan ontwikkelen, pas dan kan de toekomst er beter uitzien. Dat was de boodschap die de ouderen en de jeugd meegaven toen Mieke Rang uit Frederiksoord in juni 2000 ging kijken hoe het inmiddels was in het Project Mikondo. Ze zag met eigen ogen dat het waar was, dat deze bevolking verstoken bleef van elke hulp van de eigen regering, maar ook van ontwikkelingsorganisaties. Er was nog nooit eerder enig project uitgevoerd in dit zeer volkrijke Mikondo, zo zeiden de autoriteiten haar en daarom was de blijdschap des te groter, dat er nu Vrienden waren in Holland die bereid waren zich in te zetten voor hulp, zodat de inwoners van Mikondo een begin konden maken met het hoognodige.

In de bibliotheek zijn inmiddels enkele computers gekomen, een fax-telefoon, wat kopieerapparatuur en meer artikelen waar service mee verleend kan worden tegen een kleine vergoeding. De boeken uit Nederland zijn aangevuld met plaatselijk ingekochte studieboeken, alles in het Frans, de voertaal die in Kongo naast de inheemse talen wordt gebruikt.

De opbrengsten zijn gering, omdat de koopkracht van de bevolking gering is. Maar de voldoening dat er elders op de wereld mensen zich inspinnen om hen te helpen bij wat anders niet meer dan een droom zou blijven, is niet in woorden te beschrijven.

Wij hebben het toch zo goed hier in Nederland! We kunnen er niet bij dat er in het stadsdeel Mikondo voor de kinderen geen kans is naar school te gaan. Hoe bestaat dat!? Geen school? Hoe moet je dan de toekomst van je kinderen zien? En als er over tien jaar of meer wel een kans is, is het te laat voor wie nu kind zijn. Dat grijpt je naar de keel, als ouders anno 2001. Of je nu hier woont of daar, recht op onderwijs moet er toch zijn!

Daarom vragen we u de handen ineen te slaan en de Vrienden van het Project Mikondo te helpen. Een school heeft een plek nodig, grond, onderdak, leermiddelen, wat geld voor de leerkrachten en een vergunning van de Staat. Kunnen we dat geld opbrengen? Voor hoeveel kinderen?

De droom van elke week een paar boeken sparen en opsturen heeft geleid tot een bibliotheek van 1500 afgeschreven Franse boeken, die binnen twee jaar naar Mikondo werden opgestuurd.

Nu dromen we van een school waar in "ploegendienst" de ruimte intensief gebruikt kan worden te beginnen met de kleintjes tot 7 jaar. En dan elk jaar één of meer jaarklassen erbij. Als u meedoet met de ZWO-actie bouwt u aan de toekomst van de jeugd van Mikondo.

Met vriendelijke groet namens de Stichting Vrienden van Mikondo,

Folkert van Wijk, voorzitter, tel 0570 620848
Dewes van Lohuizen, secretaris, tel. 0570 621390
Irene de Wilde, penningmeesteres, tel 0570 635640
Epi Kalonji Kaluba, bestuurslid en consulent, 0570 638057
Harry Olde Reuver of Briel, bestuurslid, 0570 613918
Mieke Rang, coördinatrice, 0521 381925

Deventer/Frederiksoord

Postbank 9394095, Stichting Vrienden van Mikondo, Deventer
--